

pravočasno nasvete stavijo; drugi pa so hoteli to stvar pripusti bodočemu odboru, naj iz svoje inicijative stavi predloge. Poslednjič se privoli blagajniku za leto 1887. in 1888 po 15 gld. za pisarne in druge male troške.

Na občno prošnjo in željo prevzame predsednik proš, dr. Anton Jarc, zopet predsedništvo; istotako se vsklikoma voli tudi blagajnik Močnik, ki želi, da bi se to breme naložilo mlajšim in spretnejšim ramam; tudi v odboru ostanejo še vsi dosedanji odborniki: Borštnik, Čenčič, Govekar (tajnik), Praprotnik Andrej (podpredsednik), Praprotnik Fr., Punčuh in Tomšič. Z željo, da bi se leto osorej, toda v večem številu videli, sklene se zborovanje.

(Dalje prih.)

Književnost.

— „Zlati orehi“ — slovenske mladini v spomin. Spisal Ivan Tomšič. I. zvezek. Drugi popravljani in predelani natis. S podobami. V Ljubljani, natisnila in založila J. R. Milic-eva tiskarna; 1888. „Zlati orehi“ so se uže v prvi izdaji mladini toliko prikupili, da jih bode zdaj gotovo še radostneje vzprejela in v zabavo in vzpodbudo brala. Ta lepa knjižica obsega v lični obliki 41 raznih povestic in pesmic — res prav lepih „Zlatih orehov“ kot zelo primeren dar naši pridni mladini. Želimo, da bi se „Zlati orehi“ prav obilno kupovali in delili. Stanejo le 35 kr., po pošti 40 kr., trdo in lepo vezani za darilce pa 50 kr., po pošti 55 kr.

— V proslavo štiridesetletnega vladanja našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I. — Trije zbori: I. „Oj živi Bog cesarja“, zložil P. Ang. Hribar (mešani zbor s predigro na harmoniji). — II. „Na slavo Avstriji“, zložil Ant. Foerster, peteroglasni mešani zbor, kateri se pa tudi more izvršiti četeroglasno ali triglasno, s spremljevanjem harmonija tudi enoglasno. III. „O Avstrija, ti dom krasan“, zložil P. Hug. Sattner (sestavno in razstavno). Založilo „Cecilijsko društvo“. V Ljubljani. Tisk Milicev. Cena 10 kr.

Dopisi.

Iz Smlédnika.*) V 11. dan oktobra bil je zopet zalosten dan za vso Smleško faro, kajti ta dan odkril se je spominek nepozabljivega ranjcega g. učitelja Martina Kreka. Zopet solzilo se je marsikatero oko in vsakdo pa si je želel nazaj moža poštenjaka, kakoršnih je le malo na svetu. Ob 9. uri je bila za pokojnika sv. maša, pri kateri je bilo navzočih 10 gg. učiteljev. Po sv. maši zbrali smo se vsi pri grobu ranjcega Martina, kjer je g. nadučitelj Luka Jelenec navzoče primerno ogovoril. V krepkih besedah omenjal je lepih čednosti ranjcega g. Kreka, ter poudarjal veliko izgubo, ki je zadela vsled njegove smrti faro Smleško, tovariše, znance in sploh učiteljski stan. — Spominek je jako lep. Delal ga je dobro znani mojster Vinko Čamernik. Izsekan je iz kraškega marmorja v podobi piramide, kakih 2½ m visok. Na sprednji strani ima naslednji napis: «Tukaj počiva g. Martin Krek, 32 let učitelj v Smlédniku, rej. 6. nov. 1834., umrl 2. maja 1888. Postavili tovariši in prijatelji.» — Na zadnji strani pa ta-le: «In sem slišal glas z neba, kateri mi je rekel: Zapiši: Blagor mrtvim, kateri v Gospodu umrjejo! Odslej naj počivajo od svojega truda; zakaj njih dela gredo za njimi. Raz. sv. Jan. 14. 13.» — Z vsemi troški vred stane okoli 123 gld. Kakor uže omenjeno, napravili so mu ga tovariši in prijatelji. V to svrho nabralo se je 132 gld., kateri zročili so se tukajšnjemu preč. g. župniku, da uredil in preskrbel bi vse potrebno, kar je tudi storil. Za vse opravilo in ves trud se še enkrat prav prisrčno zahvaljujemo prečastitemu g. župniku in vsem, ki so pripomogli, da je blagi pokojnik dobil toliko lep spomenik, kateri naj priča še poznim rodovom, kako priljubljen je bil vsem tovarišem in vsi fari Smleški nepozabljeni Martin Krek. Slava njegovemu spominu!

*) Akoravno smo uže v zadnjem listu „Učit. Tov.“ priobčili enaki dopis, podamo ga tudi še, kajti imé blagega pokojnika naj slovi mej nami. *Uredn.*